

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.377 van 27 maart 2014
in de zaak A. 211.795/XIV-35.497**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johannes Baelde
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Werfstraat 91
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 117.560 van 24 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 6 maart 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze vast dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft aangetoond, dat hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet) zou lopen en dat er, zoals in de aanvankelijk bestreden beslissing wordt gemotiveerd, in de provincie Punjab, waar verzoeker van afkomstig is, geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt dan ook terecht dat een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet overbodig is. Verzoeker verwijst naar eerdere rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin anders werd geoordeeld, doch elke asielaanvraag dient individueel en op zijn eigen merites beoordeeld te worden. Uit het bestreden arrest blijkt duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich bewust is van de precaire situatie voor Ahmadi in Pakistan, maar dat op basis van de individuele, persoonlijke elementen van verzoeker geen onderzoek naar een vluchtalternatief noodzakelijk is. Waar verzoeker aanvoert dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat en dat het een vaststaand gekend gegeven is dat er voor Ahmadi's in Pakistan geen intern vluchtalternatief bestaat, raakt zijn kritiek de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. De verwijzing naar het arrest van 5 juli 2013 van de Raad van State is niet dienstig nu de commissaris-generaal in casu geen toepassing heeft gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Zoals reeds bij de behandeling van het eerste middel werd opgemerkt, dient elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites beoordeeld te worden. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, bevat het bestreden arrest een duidelijke motivering waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel is dat een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief te dezen overbodig is. Een schending van het gelijkheids- en nondiscriminatiebeginsel en van de eenheid van rechtspraak is dan ook niet aan de orde. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

Met het derde middel beoogt verzoeker in wezen een nieuwe appreciatie van zijn behoefte aan subsidiaire bescherming. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig maart tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams